

havde gennem kap. I i loven af 9. april 1941. Til boligbyggeri i saneringskvarterer kan lån formentlig nu ydes efter byggestøttelovens regler (bekendtgørelse nr. 288 af 14. juni 1951 af lov om byggeri med offentlig støtte), og man anmoder ministeriet om allerede nu at give principielt tilsagn om lån i henhold til nævnte lovbestemmelse. Til ydelse af lån til kontor- og forretningsbygninger — hvilket loven af 9. april 1941 gav adgang til — kræves derimod ny lovhjæmmel, og da der kan blive tale om at opføre en del af den fremtidige bebyggelse som kontor- og forretningsbebyggelse, må man anmode ministeriet om at ville søge udvirket sådan lovhjæmmel. Det bemærkes, at man ikke tænker sig lån til nedsat rente. Det er kun til selve lånets tilvejebringelse, man ønsker statens bistand.

Indenrigs- og boligministeren har den 28. oktober f. å. i folketinget fremsat forslag til en ændring i byggestøttelovgivningen, hvorved halvdelen af tab på garantiforpligtelser, som kommunerne i hovedstadsområdet tilsammen har påtaget sig efter 1. marts 1952 fordeles i forhold til kommunernes indbyggertal, og hvorved de samme kommuners tilskud til social-filantropisk byggeri (med en vis begrænsning) samt deres andel i udgifterne til huslejenedsættelse for familier med børn fordeles på samme måde.

For så vidt der på grundlag af dette lovforslag gennemføres en eller anden udligningsordning på disse områder, vil man fra Københavns kommunalbestyrelses side finde det rimeligt, om den samme udligningsregel kom til at gælde med hensyn til udgifterne til huslejenedsættelse for familier, som fraflytter saneringskvarterer og med hensyn til kommunernes nettotab (tab efter fradrag af statens tilskud) på ejendomserhvervelser m. v. ved gennemførelse af saneringer jfr. nedenfor.

Op til det godkendte saneringsområde i Adelgade-kvarteret ligger mellem Sølvgade og Klerkegade et mindre område, som omfattedes af kommunens forslag til saneringsplan, men som blev udskudt ved boligtilsynsrådets behandling af planen, idet rådet dog meddelte magistraten, at rådet var sindet at medtage området under saneringsområdet, såfremt det af den endeligt udarbejdede genopbygningsplan måtte fremgå, at det bliver nødvendigt at råde over området af hensyn til en tilfredsstillende gennemførelse af den tilsigtede ordning af bebyggelsesforholdene i kvarteret. (Boligtilsynsrådets skrivelse af 4. december 1941 til Københavns magistrat).

Den endelige genopbygningsplan for denne del af kvarteret er endnu ikke udarbejdet, men så vidt det kan ses, vil ejendommenes erhvervelse være nødvendig for en tilfredsstillende ordning af bebyggelsesforholdene. I betragtning af at nogle af de ringeste ejendomme i Adelgade er beliggende op til Sølvgade—Klerkegade-området, trænger spørgsmålet sig stærkt på.

Kommunalbestyrelsen finder under disse omstændigheder anledning til overfor ministeriet at rejse de ønsker om ændret lovgivning, som man har med henblik på en sanering af det nævnte område ved Sølvgade—Klerkegade og saneringsarbejder andetsteds udenfor Adelgade—Borgergade-kvarteret.

Forholdet er det, at der for statens støtte til kommunale saneringsarbejder efter udløbet af den midlertidige lov af 9. april 1941 alene gælder saneringsloven med dens oprindelige indhold af 31. maj 1939.

Efter denne lov kan der ydes kommunen lån, som dog ikke kan overstige 75 pct. af kommunens udgifter i anledning af ejendomserhvervelserne, og kommunen har ret til et tilskud fra staten svarende til en femtedel af kommunens tab ved saneringen; hvor tabet er uforholdsmæssigt i forhold til kommunens størrelse og økonomiske vilkår, kan statstilskuddet dog forøges til en fjerdedel af tabet.